

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/119/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010022
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného X. Z., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom G. nad K. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/10/2022 zo dňa 22.08.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný X. Z. podľa § 285 písm. f) Tr. por.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 247/21/3305 zo dňa 02.02.2022, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej maloletej dcéry S.H., nar. 15.11.2006 pričom rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1P/66/2019-49 zo dňa 11.11.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 15.11.2019, bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry maloletej S. H., sumou vo výške 200,- € mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. I., tejto povinnosti sa v G. nad K. a všade tam kde sa zdržiaval v období od mesiaca február 2021 do mesiaca október 2021 úmyselne vyhýbal tým, že od 15.01.2021 do 21.04.2021 bol zamestnaný v spoločnosti D. B. D. W. s.r.o. P. B., na pracovný pomer na dobu určitú, pričom tento pracovný pomer bol zo strany zamestnávateľa ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu jeho neospravedlnenej absencie v práci, svoju vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nehlásil a počas trvania pracovného pomeru mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, v období od 03.05.2021 do 15.05.2021 bol zamestnaný v spoločnosti P. X. s.r.o. O., kde bol s ním ukončený pracovný pomer z dôvodu pozitívnej dychovej skúšky a následne v období od 27.05.2021 do 30.06.2021 nastúpil u toho istého zamestnávateľa na pracovný pomer na kratší pracovný čas, kde tento pracovný pomer bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru, kde počas trvania týchto dvoch pracovných pomerov vrátane nemocenskej dávky v mesiaci jún 2021 mal dostatočný príjem na riadne plnenie vyživovacej povinnosti a po skončení tohto pracovného pomeru až do 01.08.2021 nebol nikde zamestnaný a v tomto období nebol evidovaný na príslušnom úrade práce sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a nevykonával ani žiadnu podnikateľskú činnosť, čím neprejavil záujem nájsť si stabilné zamestnanie s príjmom, z ktorého by mohol riadne platiť výživné, v období od 01.08.2021 do 27.08.2021 mu vznikol pracovný pomer v spoločnosti syncreon W. s.r.o. K., kde však do práce nenastúpil, a jeho pracovný pomer bol z toho dôvodu ukončený v skúšobnej dobe, mal teda nulový príjem za dané obdobie, v období od 20.09.2021 do 30.09.2021 bol zamestnaný v spoločnosti I. P. nad B. s.r.o., kde však odpracoval len 8 pracovných dní a pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe na jeho žiadosť, kde

mal čistý mesačný príjem za dané obdobie vo výške 214,65 €, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nehlásil, čím okrem uhradeného výživného vo výške 220,- € zostal za dané obdobie oprávnenej osobe G. I. dlhovať na nezaplatenom výživnom sumu vo výške 1.580,- €,

pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný X. Z. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená G. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahŕňal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že dňa 30.08.2022 vložil na účet matky maloletého dieťaťa G. I. celé dlžné výživné vo výške 1.580,- Eur, a teda si svoju vyživovaciu povinnosť dodatočne splnil, čím došlo k zániku jeho dlhu na výživnom. Preto splnil zákonné podmienky pre aplikáciu účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol sám rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že ho oslobodí spod obžaloby, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Vzhľadom k vyššie konštatovaným dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd písomne vyzval poškodenú G. I., aby k termínu verejného zasadnutia písomne oznámila, či jej obžalovaný uhradil dlžné výživné vo výške 1.580,- Eur, v zmysle skutkovej vety uvedenej v napadnutom rozsudku, a či nesplnenie povinnosti obžalovaného uhrádzať bežné výživné, z ktorého vznikol tento dlh na výživnom, nemalo trvalo nepriaznivé následky. Poškodená na výzvu odvolacieho súdu dňa 25.10.2022 oznámila, že obžalovaný jej uhradil celé dlžné výživné (čo preukázala výpisom zo svojho účtu), pričom neuhrádzanie výživného zo strany obžalovaného nemalo nepriaznivé následky.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný a aj prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry zhodne navrhli, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, a aby odvolací súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti a po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí zistil, že celé dlžné výživné špecifikované v skutkovej vete napadnutého rozsudku (do času vyhlásenia napadnutého rozsudku) obžalovaný uhradil v plnom rozsahu do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky. Nakoľko odvolanie proti napadnutému rozsudku podal len obžalovaný, tak podľa názoru odvolacieho súdu takto splnil všetky zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Takýto záver odvolacieho súdu podporuje aj stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 102/2010 zo dňa 06.12.2010 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 2/2011), v zmysle ktorého ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj

po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák. Došlo by tým k porušeniu zákazu reformatio in peius, ako zásady spravodlivého procesu vyjadrenej v § 322 ods. 3 vete druhej Tr. por., v zmysle ktorej sa zmena k horšiemu môže prejavíť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Len na úplný záver odvolací súd dodáva, že výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku bol nesprávny, nakoľko v trestnom konaní vedenom pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zameškané výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., o ktorej sa má rozhodovať v adhéznom konaní (§ 287 a § 288 Tr. por.). Ide o nárok vyplývajúci z nesplnenia povinnosti vyplývajúcej zo Zákona o rodine.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.